ACTIVISTUL OBŞTESC NU IESE NICIODATĂ LA PENSIE

Pentru prima dată în cele două decenii de cînd se află printre sportivi, în sălile de scrimă, din ţară şi din străinătate, trăia emoţia unei asemenea festivităţi, care îi avea în centrul ei. Cupele şi diplomele de onoare îi răsplăteau de această dată performanţa, în timp ce dinsul în mijlocul planşei, era înconjurat de viitorul scrimei româneşti, adunat la campionatele naţionale de tineret. Preşedintele federaţiei române de scrimă, Vasile Ionescu, împlinea 70 de ani de viaţă şi, printr-o fericită coincidenţă, 20 de ani de cînd îndeplinea această sarcină obştească cu răspundere comunistă, de adevărat activist, aşa cum s-a considerat în întreaga sa activitate.

Ce au însemnat aceste două decenii în scrima românească ? Un răspuns cifric : 100 de medalii la Campionatele Mondiale, Jocurile Olimpice şi Jocurile Balcanice, din care mai mult de jumătate (74) de aur. Este perioada cînd scrima românească — beneficiind de condiţiile tot mai bune de lucru asigurate de partidul şi statul nostru întregii mişcări sportive — s-a afirmat pe planşele lumii, relevînd în lumina marii performanţe talentele tineretului nostru.

Depăşind cu ani buni vîrsta muncii cotidiene, ajungînd la anii senectuţii, comunistul Vasile Ionescu, aflat în slujba sportului românesc, şi-a exprimat în faţa colaboratorilor săi dorinţa de a-şi aduce şi pe mai departe contribuţia la bunul mers al acestei discipline olimpice.

Nu era o declaraţie formală, ci un act de conştiinţă al unui activist obştesc.

Pentru că activistul obştesc nu iese niciodată la pensie.

Paul SLĂVESCU

UN SFÎRŞIT DE AN EDITORIAL DOMINAT DE... NADIA COMĂNECI

Două certe reuşite editoriale au marcat sfîrşitul anului trecut în ceea ce priveşte activitatea **Editurii Sport-Turism.** Ne referim la scoaterea de sub tipar a lucrării **„Montreal '76 — Olimpiada Nadiei Comăneci"**, de **Romeo Vilara**, şi a albumului intitulat simplu, dar sugestiv, **„Nadia"**.

Ne aflăm aproape de jumătatea drumului care duce spre ediţia 1980 a Jocurilor Olimpice, dar ecourile lui Montreal '76

nu s-au stins încă, mai toate comentariile avînd drept punct de referinţă rezultatele de atunci. Dar, de la o asemenea manifestare sportivă nu rămîn numai rezultatele, ci, încrustate pe retina memoriei sau în filele carnetului de reporter, se află şi felurite întîmplări din timpul acelor zile fierbinţi pentru întreaga lume a sportului. Iată, de fapt, cele două fire conducătoare prin „labirintul" marii întreceri pe care ni le pune la îndemînă colegul nostru **Romeo Vilara**, martor ocular al celor petrecute pe terenurile din „ţara castorului". Aşadar, amatorii de statistică pură vor găsi tot ce ţine de acest domeniu, nefiind neglijat nici un sport, în timp ce cititorii care urmăresc mai mult partea „sentimentală" vor fi la rîndul lor satisfăcuţi, eroii mai mari sau mai mici ai acestor Jocuri Olimpice fiind surprinşi în cele mai diferite ipostaze. Şi, cum fiecare Olimpiadă a avut eroul ei, cea de la Montreal s-a desfăşurat sub semnul înaltei valori a **Nadiei Comăneci. „Au fost mulţi sportivi în Olimpiadă, au fost mulţi învingători, dar în prima săptămînă a Jocurilor am văzut o singură stea, pe Nadia Comăneci"** — afirma unul dintre ziariştii prezenţi la Montreal, confirmînd faptul că „pasărea măiastră" din Carpaţii României a urcat spre cele mai înalte zări. Cartea **lui Romeo Vilara** se înscrie, aparent, pe linia lucrărilor similare, dar se deosebeşte de celelalte printr-un fior lăuntric izvorît din mîndria de a fi văzut pe podiumul de premiere la diferite întreceri pe mulţi dintre reprezentanţii ţării noastre, sportivi care au cules cel mai bogat buchet de medalii olimpice din istoria participării României la J.O. Să adăugăm că fotografiile, cele mai multe inedite, sporesc calitatea cărţii, scrisă cu nerv, patos şi pasiune.

Dacă Montreal '76 a fost Olimpiada Nadiei Cămăneci, să consemnăm şi cea de-a doua reuşită de care aminteam la începutul acestor rînduri, legată de acest eveniment. Este vorba de albumul fotografic „Nadia", o adevărată simfonie în imagini, alb-negru şi color, dedicată marii noastre campioane. **Ioan Oprea, Dumitru F. Dumitru, Ion Mihăică, Dumitru Dumitriu** au reţinut pe peliculă şi au reprodus momente memorabile, iar textul lui **Ioan Chirilă** întregeşte şi dă noi semnificaţii imaginii. Cum un asemenea album trebuie văzut şi nu povestit, vă lăsăm dv., stimaţi cititori, plăcerea de a petrece noi momente în compania celei care la Montreal a pus... problema computerului, necunoscător al notei 10 !

Emanuel FĂNTĂNEANU

GHEORGHE CEFAN A SPUS ADIO ACTIVITĂŢII COMPETIŢIONALE !

Părăsirea activităţii de performanţă este un prag emoţionant mai cu seamă atunci cînd cel în cauză lasă în urmă mulţi ani de pregătire şi concursuri, pe parcursul cărora, cu priceperea, cu talentul, cu munca şi străduinţile sale a realizat performanţe apreciabile. Este şi cazul, cel mai recent, al alergătorului braşovean *Gheorghe Cefan.*

— După o activitate atletică începută în 1961 a venit ora retragerii ! Cu regret, dar şi cu satisfacţia unor împliniri. În acest răstimp, am cîştigat de zece ori consecutiv titlul de campion republican la 3 000 m obstacole, ultima oară în august 1977, la Bucureşti ; am corectat de mai multe ori recordul naţional al probei, pe care l-am preluat în 1971 (8:31,0) de la Zoli Vamoş (8,34,0 în 1966) şi l-am dus pînă la valoarea actuală 8:16,2. (n.a. În palmaresul lui Gheorghe Cefan figurează, de asemenea, cinci titluri de campion balcanic, o serie de victorii în mari concursuri internaţionale etc.).

— Spune Ghiţă, care a fost momentul cel mai plăcut din cariera ta sportivă ?

— Au fost multe, foarte multe momente frumoase. Dintre toate cred că cel mai plăcut a fost acela cînd am cucerit cel de al zecelea titlu de campion naţional. Acesta mi-a oferit o satisfacţie cu totul deosebită...

— Şi care a fost amintirea cea mai puţin plăcută ?

— ...Uff ! Fără nici o ezitare răspund : Jocurile Olimpice de la Montreal ! Nici astăzi, după atîta vreme, nu ştiu încă ce s-a întîmplat cu mine. Eram foarte bine pregătit pentru marea cursă a vieţii mele şi totuşi am alergat atît de slab ! Îmi pare teribil de rău...

— Pe care dintre nenumăraţii alergători cu care ai concurat îl consideri cel mai puternic?

— Nu doar pentru că este recordmanul lumii, ci pentru tot ceea ce înseamnă el în cursa de 3 000 m obstacole cred că prietenul meu suedezul Anders Gärderud a fost şi este cel mai mare specialist al probei.

— Şi acum, la despărţirea de pista de concurs, ce vei face ?

— Despărţirea este numai de competiţii, deoarece voi continua să alerg pentru sănătatea mea şi voi fi un spectator pasionat al concursurilor atletice. Pe plan profesional, urmez cursurile de programatori analişti în informatică, activitate căreia mă voi dedica. (n.a. Gheorghe Cefan este, în acelaşi timp, inginer silvic).

— Dragă Cefan, în numele iubitorilor atletismului îţi mulţumim pentru minunatele curse de pe stadioanele noastre şi ale lumii şi îţi dorim ca şi pe alte planuri să fii de folos sportului nostru drag.

Romeo VILARA

„DACIADA — SPORTUL LA SATE"

premiat la concursul naţional al filmului documentar

Studioul „Al. Sahia" a realizat, la cererea C.N.E.F.S., un nou film documentar, care îşi propune să reliefeze evoluţia sportivă a satului românesc în ultimele trei decenii. Intitulat sugestiv **„Daciada — sportul la sate"** (regizor : **Eugen Popiţă**, consultant ştiinţific : **T. Bozianu**), filmul demonstrează cu căldură mutaţiile esenţiale survenite în viaţa satului nu numai pe plan economic, ci şi în conştiinţa oamenilor, sportul înscriindu-se ca o componentă socială tot mai activă. Prezentînd drumul unor mari sportivi — Nicolae Martinescu, Vasile Dîba, Gheorghe Berceanu, Alec Năstac ş.a. — spre cele mai înalte culmi ale performanţei, drum care îşi are începutul în primele întreceri desfăşurate în satele natale, filmul demonstrează cu putere de convingere că sportul a prins rădăcini adînci în satul românesc, iar competiţia naţională „Daciada" a stimulat energiile şi iniţiativele locale. Subliniem, de asemenea, valoarea artistică a unor imagini, susţinute cu patos de măiestria cîntăreţului **Tudor Gheorghe,** elemente care au făcut ca această peliculă să se bucure de o frumoasă apreciere la Concursul naţional al filmului documentar, în cadrul căruia a fost distins cu premiul II. Prezentat în premieră la televiziune, acest film va putea fi urmărit în curînd şi pe ecranele cinematografelor. **(EM. F.)**

NOUTĂŢI ŞI PERSPECTIVE

HIPISM

În dorinţa de a afla ce oferă noua stagiunea '78, ne-am adresat tovarăşului **Constantin Grou,** inginer principal şi arbitru şef în cadrul Centrului republican pentru creşterea şi calificarea cailor de rasă, care, amabil, ne-a furnizat noutăţi pe care ne grăbim să le aducem la cunoştinţa iubitorilor hipismului.

Reluarea alergărilor de trap urmează să aibă loc (dacă nu va interveni ceva neprevăzut) către sfîrşitul lunii februarie. În ceea ce priveşte activul cabalin, anul acesta va fi „rulat" un efectiv format din 205 trăpaşi, ponderea aparţinînd cailor de 2 şi 3 ani (75 şi, respectiv, 61 reprezentanţi), în dauna „bătrînilor" (40 cai de 4 ani, 17 de 5 ani, restul fiind de 6, 7 şi 8 ani). Cît despre caii de 2 ani, aceştia se prezintă peste aşteptări, fiind, după părerea tehnicienilor, mult superiori generaţiilor anterioare. Citiva dintre ei, Sutănica (Viraj şi Sutana), Dirijor (Gabarit şi Dioda), Sintom (Talion şi Simina), Stilat (Talaz şi Senzaţia), Retuş (Seceriş şi Raţiunea) se remarcă în mod cu totul deosebit. Ca de obicei, prima lor evoluţie publică urmează să aibă loc la începutul lunii mai, moment care va marca şi începerea reuniunilor de joia după-amiază. În altă ordine de idei, anul acesta vor fi date în folosinţă 7 grajduri noi cu o capacitate de cazare de 40 cai fiecare (cîte 2 formaţii la un grajd) şi un grup social. De asemenea, se preconizează ca stagiunea hipică să ia sfîrşit în cursul lunii septembrie, cînd se va trece la amenajarea unei noi piste, urmînd ca în anul ce urmează să fie dată în folosinţă (lucrările sînt deja începute) o tribună, acoperită şi dotată cu instalaţie de încălzire, cu o capacitate de 2000 locuri. De asemenea, s-au luat măsuri privind mărirea numărului caselor de joc în vederea descongestionării acestora. Referitor la numărul formaţiilor existente, acesta este acelaşi (13), efectuîndu-se doar cîteva schimbări de driveri. Astfel, I. Florea a trecut la antrenorul I. Oană, I. Stan la G. Tănase, G. Ciobanu la G. Solcan, I. Crăciun la Tr. Dinu, G. Popescu la Tr. Marinescu, Sandu Nicu la G. Niculae, I. Bănică la D. Toduţă şi Fl. Paşcă la S. Onache. Acestea sînt deocamdată noutăţile pentru actuala stagiune şi perspectivele anului ce urmează.

Gh. ALEXANDRESCU

Pagină de Sportul

RĂSPUNDE Ion Postaşu

BASILE MIRCEA, COMUNA MĂRCEŞTI. **„Echipa mea favorită este Rapid, care însă în ultimul timp îmi aduce mai mult necazuri decît bucurii".** Numai în ultimul timp ? Vă aduceţi aminte de Rapidul de altădată şi vreţi să ştiţi care din cei doi Ion Ionescu, astăzi antrenori, unul la U.T.A. şi celălalt la Gloria Buzău, este cel ce a îmbrăcat tricoul Rapidului. Împreună cu

Dimitriu II a jucat antrenorul de azi al Gloriei Buzău, liderul seriei I a Diviziei B. Celălalt Ion Ionescu a fost la Ştiinţa Bucureşti.

MANOLE URSU, CÎMPINA. Nu există un loc anume, în teren sau în afara terenului, unde trebuie să aştepte serviciul adversarului un jucător de tenis. El poate relua mingea de oriunde, după ce însă ea a întrat întîi în careul de serviciu, luînd contact acolo cu terenul.

ŞTEFAN VIONGA, BRAŞOV. Părerea dv este împărtăşită, cu siguranţă, şi de mulţi alţi iubitori ai fotbalului, anume că Ioan Igna, fostul atacant al echipelor U.T.A. şi „Poli" Timişoara, a avut un „start" bun ca arbitru divizionar A. Să sperăm că nu ne va înşela aşteptările, că şi în 1978 va arbitra la acelaşi nivel. În altă ordine de idei, nu vă aduceţi aminte dacă Pele a jucat împotriva echipei noastre în Mexic, la campionatul mondial de fotbal din 1970, în meciul Brazilia — România, cîştigat de sud-americani cu 3—2. Nu numai că a jucat, dar a fost şi autorul a două din cele trei goluri înscrise de brazilieni. Dar nu i-am purtat pică pentru asta.

ANA STOICA, MORENI. Olga Szabo este acum antrenoare la clubul Steaua, unde speră să formeze o nouă... Olga Szabo, care să ne aducă succese la scrimă.

IOAN BERZ, MIERCUREA CIUC. A fost o greşeală de transmisie a agenţiilor străine, care ne-a scăpat şi nouă. Vă cerem scuze, deci, dacă v-am dat de lucru căutînd să vă amintiţi ce victorii a obţinut boxerul... Guillermo Vilas pentru a figura pe

locul 9 într-o anchetă privind cei mai buni sportivi ai anului 1977. Este vorba, firească, de tenismanul Guillermo Vilas.

VASILE OPRESCU, BUCUREŞTI. După cum văd, pasiunea din anii tinereţii — fotbalul — nu s-a stins nici acum. Epigrama trimisă nu este lipsită de unele calităţi. Poate că vom primi în curînd una pe deplin realizată. Reţinem, oricum, aprecierile despre jucătorii Unchiaş (A.S.A. Tîrgu Mureş) şi Moş (Universitatea Cluj-Napoca), unchiaşi şi moşi numai ca... nume. Pe terenul de joc nu se comportă ca atare !

ROBERTO, PIATRA NEAMŢ. Mulţumim pentru felicitări.

HANS KLAUSER, REŞIŢA. Aţi împlinit 25 de ani, măsuraţi 2,06 m şi vă place baschetul. Şi cum aţi stat... ascuns pînă acum ? Cu o înălţime de 2,06 m este greu să treci neobservat. Timpul performanţei a trecut, din păcate. N-a trecut însă şi timpul de a practica baschetul pentru plăcerea dv personală. Timpul acesta nu trece niciodată. Vreţi, oricum, să aflaţi adresa Federaţiei române de baschet. Iat-o : strada Vasile Conta nr. 16, sectorul 1, Bucureşti, Cod 70.139. Este în aceeaşi clădire cu redacţia noastră.

Ilustraţii : N. CLAUDIU